

forsynede med Udkanaler, men ere Mørkjedler. Jeg tror, som sagt, at det er en simpel, praktisk og letfattelig Regel, der er givet i Lovforslaget, og den vil jeg overmaade nødig se ombyttet med en lærd Fortolkning som den, vi have i Loven af 12te April 1851, om, hvilke Dampkedler der er underkastet Tilfyn. Hvis nu det høitærede Thing herefter ikke vil vedtage Udvalgets Forslag, saa tror jeg, at den Redaktionsændring, jeg har foreslaaet, er rigtig, nemlig, at Ordene: „af 1 Tommes Diameter uden Snevring i Nabningen“ skulle ombyttes med Ordene: „hvis mindste Nabning skal være 1 Tomme i Diameter“. Det forekommer mig nemlig, at Ordene, saaledes som de staa i Lovforslaget, nærmest sigte til og egentlig kun kunne sigte til cylindriske Ventiler; vi vide jo nemlig nok, at ved de cylindriske Ventiler, hvis Nabning i begge Ender er den samme, har det undertiden været brugt, at man sammenkniber den ene Ende for derved at kunne holde bedre paa Dampen. Men nu ere de sædvanlige Ventiler, som bruges, kugledannede, og ved saadanne Ventiler vil man altsaa ikke korrekt kunne sige, at de skulle være uden Snevring i Nabningen, idet den ene Nabning ganske vist er indsnævet i Forhold til den anden. Jeg tror, at det vil være klarere og navnlig ligeoverfor de koniske Ventiler foreftere udtrykt, naar man siger, at Ventilens mindste Nabning skal være een Tomme i Diameter. Men selv om man nu ikke finder sig betrygget ved den Forklaring, jeg som Lægmand har givet angaaende dette tekniske Punkt, saa er det i alt Fald min faste Overbevisning — og derom har jeg ogsaa raadspøgt mig med Andre; som forstaa sig meget bedre derpaa end jeg —, at Lovforslagets Regel er sikkrere, klarere og bedre skiftet til at anvendes af ikke store Mathematikere eller Lærde end den, som vil kunne blive Resultatet af Udvalgets Forslag, efter hvilket der gjennem en Anordning skulde gives de nærmere Regler om, hvorledes de forskjellige Slags Kjedler skulle være indrettede for at være fritagne for Tilfyn.

Jeg skal dernæst tillade mig med et Par Ord at begrunde, hvorfor jeg har stillet Forslagene til § 4. Det vil være flere af de Herrer bekendt, at der i Sverig og flere Lande er ganske anderledes detaillerede og omhyggelige Bestemmelser om de Sikkerhedsredskaber, som skulle være tilstede i Skibe; end dem, der ere givne i denne Lov, og jeg vil tilstaa, at, dersom det ærede Udvalg havde foreslaaet, at de her givne detaillerede Bestemmelser skulde gaa ud af Loven, og at det skulde foreskrives ved Anordning, hvilke Sikkerhedsforanstaltninger der efter Skibenes forskjellige Størrelse skal træffes, saa skulde jeg have fulgt med; men da dette ikke er flet, hvorimod der i selve Lovforslaget findes enkelte Bestemmelser om Sikkerhedsapparater ved Damppassagerfartøier, saa forekommer det mig at være ønskeligt, at disse Bestemmelser ere nogenledes fuld-

stændige og nogenledes indrettede saaledes, at Synsmændene i Genhold til dem kunne gjøre Indsigelser, der kunne blive tagne til Følge. Det Første, jeg har foreslaaet, er derfor, at det ikke skal være nok, at der er et vist Antal Redningsbøier, men at disse Redningsbøier skulle være af den Størrelse og Bestaffenhed, som Synsmændene finde at være passende. Det er os Alle, som reise af og til med Dampskibe, bekendt, at der sædvanlig ligger saadan en Krands ovenpaa Skylighet, som imidlertid sædvanlig er furret saa forsvaerlig fast, at den vanskelig kan løses, naar den skal bruges, og den er vel undertiden stoppet med Rors, men undertiden er den ogsaa stoppet med andet Materiale, saa at der er overmaade liden Sikkerhed for, at den, naar en Mand falder over Bord, vil kunne give ham den pløstikkelige Hjælp, han behøver, indtil Vaaden fra Skibet kan komme ud og frelse ham. Desuden have næsten alle Redningsbøier paa de private Dampskibe den Mangel, at der ikke er nogen Indretning, hvorved Bøien kan ses i Vandet, naar der er en Smule oprørt Sø. Det forekommer mig altsaa, at, naar man ved Lov vil fastsætte, at der skal være Redningsbøier, saa hører det nødvendig til, at der tillige fastsættes, at de skulle være af saadan Størrelse og Bestaffenhed, som af Synsmændene findes passende. — Der er i Lovforslaget ikke nogen Bestemmelse om, hvad der derimod i andre Lovgvinger er lagt særdeles Bægt paa, at der skal findes det fornødne Antal Pumper, dels til at pumpe Skibet læns med, naar det fylbes med Vand, dels til at indpumpe Vand med, naar der kommer Brand i Skibet. Det forekommer mig, at det vilde være hensigtsmæssigt, at der optoges en Bestemmelse om disse Pumper, og medens jeg vel har hørt sige, at det er Noget, som Skibe dog i Almindelighed sørge for at have, og som navnlig de nyere Skibe altid have, saa vil jeg dog bemærke, at det ikke altid forholder sig saaledes; jeg kunde anføre adskillige Exempler paa nyere Skibe af en ikke ringe Størrelse, hvor netop Pumperedskaberne ere overmaade ufuldkomne. Alt der, som mit Forslag gaar ud paa, skal være to Lænsningspumper, hvoraf den ene kan drives ved Haandkraft og den anden ved Skibets eller en særskilt Maskine, og at der tillige skal være en Pumpe til at indpumpe Vand i Skibet, er meget mindre Foranstaltninger end de, der med Hensyn til dette Punkt ere befalede i Sverrig baade med Hensyn til de saakaldte første Klasse's Skibe, som gaa over Oceanet eller ere bestemte til at gaa i alle Farvande, og med Hensyn til anden Klasse's Skibe, som kun i en vis Strøkning gaa i Saltfisen, en halv Breddegrad, udenfor Skjærgaarden. Det Forslag, jeg her har stillet, gaar altsaa ikke nær saa vidt som andre Landes Lovgvinger, og jeg tror ingenlunde, at det vil være overflødigt. Jeg kan i alt Fald henvisse til en Daad, som vi nylig have faaet fra Frankrig, den berømte Staaltræsko